

La Séquia Major de Vila-seca

Ajuntament de Vila-seca

Benvinguts

a la Séquia Major de Vila-seca, inclosa dins el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) de la Generalitat de Catalunya, des del 1992. Es tracta d'una zona humida, en un entorn urbanitzat i amb gran demanda turística, que conserva una mostra de la vegetació i fauna pròpies del litoral mediterrani original. En aquest espai protegit, de 17,3 hectàrees, hi trobem comunitats vegetals i animals singulars, com el fartet o la tortuga d'estany, que actualment no es poden veure en gaires altres indrets del territori català.

Bienvenidos

a la Séquia Major (acequia mayor) de Vila-seca, que está incluida en el Plan de Espacios de Interés Natural (PEIN) de la Generalitat de Catalunya, desde 1992. Se trata de una zona húmeda, en un entorno urbanizado y con una gran demanda turística, que conserva una muestra de la vegetación y fauna propias del litoral mediterráneo original. En este espacio protegido, de 17,3 hectáreas, se pueden encontrar comunidades vegetales y animales singulares, como el fartet o el galápago europeo, que actualmente se encuentran en contados parajes del territorio catalán.

Informació i reserves
Información y reservas

Patronat Municipal de Turisme de Vila-seca
Tel. 977 39 03 62

Punt de trobada:
Punto de encuentro:

Plaça de la Cançó Catalana
La Pineda (Vila-seca)

Generalitat de Catalunya
Departament d'Agricultura, Ramaderia,
Pesca, Alimentació i Medi Natural

www.vila-seca.cat

HISTÒRIA I EVOLUCIÓ DE L'ESPAI

Aquesta zona humida s'originà en els sediments sorrencs aportats pel riu Francolí, i formaria part del seu delta. Les llacunes de la zona s'alimentaven de surgències naturals d'aigua dolça i, a la vegada, de filtracions i inundacions periòdiques d'aigua del mar. L'alternança entre aigua dolça i salada originà una notable diversitat d'ambients.

Els terrenys dels aiguamolls eren molt rics des del punt de vista agrícola, però molt difícils de conrear a causa de l'aigua que s'hi acumulava. El 1537, per tal de drenar aquests terrenys, es va construir la Séquia Major, un llarg canal que comunicava els aiguamolls amb el mar, i que, alhora, recollia l'aigua de canals tributaris més petits. Posteriorment s'hi construïren sistemes de regulació hidrològica, com la Caseta de les Xibeques.

L'espai es convertí en una zona agrícola fins a principis del segle XX. Durant els darrers cent anys, l'abandonament progressiu d'aquests cultius ha fet tornar part de la fauna i vegetació pròpies dels antics aiguamolls.

HISTORIA Y EVOLUCIÓN DEL ESPACIO

Esta zona húmeda se originó en los sedimentos arenosos aportados por el río Francolí, y pasó a formar parte de su delta. Las lagunas de la zona se alimentaban de emanaciones de agua dulce y de filtraciones e inundaciones periódicas del agua del mar. La alternancia entre agua dulce y salada originó una notable diversidad de ambientes.

Los terrenos de las marismas eran muy ricos desde el punto de vista agrícola, pero muy difíciles de cultivar a causa del agua que se acumulaba en ellos. En 1537, con el fin de drenar estos terrenos, se construyó la Séquia Major, un largo canal que comunicaba las marismas con el mar, y que a su vez recogía el agua de canales tributarios más pequeños. Posteriormente se construyeron sistemas de regulación hidrológica, como la Caseta de les Xibeques.

Este espacio se convirtió en zona agrícola hasta finales del siglo XX. Durante los últimos cien años, el abandono paulatino de estos cultivos ha provocado el retorno de buena parte de la fauna y vegetación propias de las antiguas marismas.

Bernat pescaire
Garza real
Ardea cinerea

Blauet
Martín pescador
Alcedo atthis

Cabusset
Zampullín
Tachybaptus ruficollis

Martinet blanc
Garceta común
Egretta garzetta

Polla d'aigua
Polla de agua
Gallinula chloropus

Tortuga d'estany
Galápago europeo
Emys orbicularis

Fotja vulgar
Focha común
Fulica atra

Limonium
Limonium
Limonium sp.

Boga
Espadaña
Thypha latifolia

Canyís
Carrizo
Phragmites australis

Lliri groc
Lirio amarillo
Iris pseudacorus

Tamariu
Taray
Tamarix gallica

Àlber
Àlamo blanco
Populus alba

Fartet
Fartet
Aphanius iberus

